

ПРЕЗ БУРЯТА.

Аз ще дочакам празника на моите братя
и размаха на техните крила,
когато върху хиляди чела
ще начертае смъртен знак съдбата,
и бурята със гръм ще призове
възбунените свои синове.

През сумрака на тежки горести и грижи.
през грохота всевечен на труда,
ще заблести предутринна звезда,
и от прихлупените тъмни хижи,
безименни борци ще полетят
по стръмния и свят Спартаков път.

И аз ще видя непознати и велики
довчерашните стенеци тжипи,
пред чийто двери вечна мжка бди
и вечно дебнат нужди блеодолики,
а в тъмните потрошени стжкла
Смъртта потропва с ледени крила,

